مسؤولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

رفیع‌الله بختیار ۲۰۲۰/۰۶/۰۳

پشتون‌های آن‌سوی دیورند؛ اقلیت مظلوم اما مبارز

حدوداً ۳۰ میلیون پشتون در پاکستان زندگی می‌کند. این رقم ۳۰ میلیونی که ۱۵ درصد تمام نفوس پاکستان را تشکیل می‌دهد، نشان‌دهنده یک اقلیت مطلق در این کشور است. اقلیتی که نه تنها در اقتصاد و فرهنگ، بلکه در سیاست و نیروهای نظامی پاکستان نیز سهم فعال و نقش حیاتی دارد. اما همین پشتون‌ها همواره از سوی رهبران سیاسی و بزرگان نظامی پاکستان شهروندان نامتعهد به ارزش‌های ملی این کشور خوانده شده‌اند. اکثریت سیاسیون پاکستان به ویژه پنجابی‌ها، پشتون‌ها را به چشم شهروندان دست دوم می‌بینند و حتا در بسیاری موارد، آن‌ها را یک اقلیت خاین و دشمن بقای پاکستان می‌دانند.

پشتون‌های پاکستان مخصوصاً آن‌هایی که در مناطق قبایلی این کشور زیست دارند، از سال‌های دور تا حالا، شاهد جنگ و خشونت، برخوردهای تحقیرآمیز و رفتارهای زشت و ناپسند بوده‌اند. پشتون‌هایی که سال‌ها جنگ و ناامنی را متحمل شده‌اند و محل زندگی‌شان را میدان جنگ می‌دانند، حرکتی را تحت نام جنبش حفاظت از پشتون‌ها (تحفظ پشتون) ایجاد کرده‌اند. هدف از ایجاد این جنبش توقف خشونت‌های نظامیان پاکستانی، بازداشت‌های غیر قانونی و قتل‌های مبهم پشتون‌ها در پاکستان است. این جنبش که از سه سال بدین‌سو حامیان بی‌شماری به خودش جذب کرده و به یک قدرت قابل ملاحظه دست یافته است. باز هم پشتون‌ها با ظلم و خشونت‌های بی‌شماری از جانب حکومت پاکستان و دستگاه نظامی این کشور دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

جنبش حفاظت از پشتون‌ها (پشتون تحفظ) و حامیانش اکنون یک‌بار دیگر روزهای سخت و دشواری را سپری می‌کنند. عارف وزیر، یکی از چهره‌های شناخته شده و از اعضای ارشد جنبش حفاظت از پشتون‌ها بود که ماه گذشته از سوی افراد مسلح ناشناس در بیرون از منزلش مورد حمله قرار گرفت. وی در ابتدا به شدت زخمی شد و بعداً به اثر جراحت شدید در یکی از بیمارستان‌های اسلام‌آباد جان داد. عارف وزیر هژدهمین قربانی خانواده‌اش بود که در راه دادخواهی و مبارزه برای حقوق مشروع و انسانی پشتون‌های پاکستان کشته شد.

این اولین حمله به جان وزیر نبود، او با خانواده‌اش طی دو دهه گذشته، چندین بار اتفاقات تلخی را تجربه کرده بودند. در سال ۲۰۰۳ در حمله بر خانواده وزیر، وی پنج عضو خانواده‌اش را از دست داد. پس از این حمله، در ماه جون ۲۰۰۷ خانواده وزیر یک‌بار دیگر مورد حمله مرموز قرار گرفت که در این حمله به شمول سعدالله خان پدر عارف وزیر، شش عضو دیگر خانواده‌اش نیز کشته شدند. وزیر در دو سال گذشته ۱۵ بار در زندان‌های مختلف پاکستان به دلیل انتقادهای دوامدار از خشونت‌های بی‌پایان حکومت پاکستان و نقش مشکوک ارتش آن کشور در این خشونت‌ها، زندانی شده بود که در آخرین مورد ارتش پاکستان دقیقاً چند هفته قبل از کشته شدن وی، او را به دلیل سفرش به کابل

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

زندانی کرده بود که بعد از مدت کوتاه، دوباره رها شد. جنبش حفاظت از پشتون‌ها می‌گوید که قاتل عارف وزیر، افراد وابسته به طالبان خوب هستند. طالبان خوب همان گروهی هستند که برای تحقق اهداف نامشروع و غیر قانونی پاکستان می‌جنگند. این گروه که ظاهراً یک سرمایه‌ی استراتژیک برای پاکستان دانسته می‌شود، در حقیقت تمام اهداف شوم و ضد بشری پاکستان را به شدت دنبال می‌کند.
نه تنها عارف وزیر و خانواده‌اش بلکه اکثریت فعالان و آزادی‌خواهان پشتون طی دو دهه گذشته در پاکستان با چنین وحشت و قربانی شدن، به شیوه‌های مختلفی مواجه بوده‌اند.
حالا با توجه به خشونت‌های دوامدار حکومت پاکستان علیه این اقلیت مظلوم، این‌جا یک سوال عمده و اساسی مطرح می‌شود.
هدف حکومت و ارتش پاکستان از این همه خشونت و ظلم بر پشتون‌های آن‌سوی خط دیورند چیست؟
رسانه‌های پاکستان بارها این پرسش را از اعضای برجسته و رهبر جنبش حفاظت از پشتون‌ها پرسیده‌اند. منظور پشتین جوان ۳۰ ساله‌ای است که رهبری این جنبش را به عهده دارد. او سال پار در یکی از مصاحبه‌هایش به بی‌بی‌سی در پاسخ به این پرسش چنین گفته است، «ما زمانی که با حکومت پاکستان پای صحبت می‌نشینیم آن‌ها برای ما می‌گویند: سرزمین ما سرزمین شما هم است و فوج ما فوج شما است، یعنی آن‌ها ما را به حیث شهروندان این کشور نمی‌شمارند. آن‌ها می‌خواهند بر ما فشار بیاورند تا از خواسته‌های‌مان دست بکشیم و تا هنوز هم این پرسش نزد ما به عنوان یک سوال باقی مانده است«.
به باور من یکی از بزرگ‌ترین دلایل اختلافات پاکستان با پشتون‌های آن کشور، روابط مستحکم و دیرینه‌ی پشتون‌های پاکستان با افغانستان است که حکومت پاکستان اصلاً به این رابطه هیچ‌گونه دل‌چسبی ندارد، بلکه همواره در صدد قطع و نابودی آن است. مناسبات نیک و حمایت‌های متقابل افغانستان و پشتون‌های آن‌سوی خط دیورند به فایده افغانستان است که از سوی دیگر این خودش یک تهدید بزرگ برای حکومت پاکستان می‌باشد. هر بار که فعالان پشتون و اعضای جنبش (پشتون تحفظ) از یکی بودن پشتون‌های افغانستان و پاکستان صدا بلند کرده‌اند، با مخالفت شدید حکومت پاکستان روبه‌رو شدند و قربانی داده‌اند و هر زمانی که پشتون‌ها برای تحکیم روابطشان در دو طرف خط دیورند تلاش کردند و خواستند از «لر و بر» یک تصویر واقعی بسازند باز هم حکومت پاکستان برای خاموش ساختن صدای‌شان اقدام کرده و از هیچ‌گونه ظلمی بر آنان دریغ نکرده‌اند. حکومت پاکستان همواره در هراس بوده تا مبادا حمایت افغانستان، پشتون‌های آن کشور را به یک قوت مشترک بدل کند و علیه پاکستان با یک نیروی بزرگ‌تری بایستند. بناً حمایت مستقیم و یا غیر مستقیم افغانستان از پشتون‌های آن‌سوی دیورند، می‌تواند به ضرر پشتون‌ها باشد و در پایان بخشیدن خشونت بر آن‌ها هیچ کمکی نخواهد کرد.
برگفته شده از ۸صبح

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ